

GEEN OPTELSOM MAAR EEN BREUK

Waarom Shell afziet van BP

BP ligt al decennia op het bureau van Shell. Elke keer belandt het idee weer in de prullenbak. Ook nu blijft Shell langs de zijlijn. Niet uit gemakzucht, maar omdat de deal te weinig oplevert: te beperkte synergie, te veel risico, te weinig rendement. En zonder rendement, geen beweging bij Shell-topman Wael Sawan.

BP is al jaren een zorgenkind in de sector, geplaagd door tegenvallers die het vertrouwen van beleggers aantasten. Denk aan schandalen in de boardroom (zoals het gedwongen vertrek van topman Bernard Looney in 2023), miljardenverliezen op mislukte groene investeringen en een afschrijving van 25 miljard

dollar op Rosneft na de Russische inval in Oekraïne.

Toen *The Wall Street Journal* eind juni meldde dat Shell zich in een vroege verkenningfase bevond voor een overname van BP, haalden beleggers opgelucht adem. De koers spoot bijna 10 procent omhoog; een teken hoe welkom het gerucht was bij beleggers die hopen op een

**SHELL MAG
ZES MAANDEN
LANG GEEN
VIJANDIGE
STAP ZETTEN**

overnamepremie. Die stijging is behoorlijk te noemen, zeker in een sector waarin overnamepremies doorgaans bescheiden zijn.

Ook het activistische Elliott, dat zich nadrukkelijk roert, zal een goede dag hebben gehad. Elliott, dat naar verluidt een belang van circa 5 procent heeft in BP, dringt aan op rigoureuze bezuinigingen en de verkoop van bedrijfsonderdelen. Die druk op het bestuur wakkert de overnamespeculatie verder aan.

Maar Shell kwam snel met een formele ontkennning. Het bedrijf benadrukte geen gesprekken te voeren met BP en geen